

Van: [REDACTED]

Verzonden: maandag 27 juni 2022 08:50

Aan: [REDACTED]

Onderwerp: Wie is het slachtoffer van de stikstof ?

Geachte leden van de Provinciale Staten,

Hierbij stuur ik u namens [REDACTED] zijn brief toe: ***Wie is het slachtoffer van de stikstof ?***

met de vraag deze goed door te nemen en bij uw besluitvorming te betrekken.

Als toeleverancier in de agrarische sector spreekt hij dagelijks met boeren en collega's en maakt hij zich grote zorgen.

Graag wil hij met u in gesprek gaan over het stikstofprobleem.

Voor opmerkingen en/of vragen kunt u mailen naar [REDACTED]
of bellen [REDACTED]

met vriendelijke groet

[REDACTED]

Wie is het slachtoffer van de stikstof ?

De natuurinstanties en de overheid zijn, vinden zij zelf, het slachtoffer van de stikstof. Het gaat zover, dat op de televisie gezegd wordt: De jonge vogels geboren in het natuurgebied hebben zulke slechte botten, dat zij het niet overleven. Oorzaak te veel aan stikstof. Nogal een heftige uitspraak, maar hoe is dit te verklaren?

Welke natuurinstantie of overheidsinstantie kan mij het volgende uitleggen?

Bos- en natuurgrond worden niet tot nauwelijks geanalyseerd. Feitelijk weten wij dus niet of de bodemvruchtbaarheid in bos-en natuurgebieden het mogelijk maakt om gestelde natuurdoelen te behalen. De onderzoeken van Eurofins, laten een enorm laag CEC getal in de natuurgebieden zien. Dit is een weergave van de bodemvruchtbaarheid. Het aandeel calcium is zelfs verontrustend laag. De natuurinstanties geven de stikstof de schuld. Maar zo gemakkelijk komen zij er niet vanaf. Alle boeren moeten hun grond laten onderzoeken. Uit ervaring zijn er nog steeds boeren, die nooit extra kalk strooien, wel gewoon mesten met stikstof plus dierlijke mest en dus meer stikstof geven dan de natuurgebieden krijgen. Vreemd, zij hebben helemaal niet die lage gehalten. Hier zou toch het CEC getal veel slechter moeten zijn, doordat deze gronden veel meer stikstof krijgen, maar dat is niet zo. Bij deze boeren is de bodemtoestand veel beter dan bij de natuurinstanties. Is de natuurbodem door de cultuurtechnische maatregelen (afgraven teeltlaag) niet een vergiet geworden, die geen voedingsstoffen meer vasthouden. Zo erg dat alle calcium ook weg is en dus zoals op tv te zien was, de jonge vogeltjes door hun pootjes zakken door calcium gebrek.

Natuurinstanties hebben een grote veestapel om de vegetatie op te eten.

Deze veestapel, de zogenaamde grote grazer, poept rechtstreeks in het natuurgebied en niemand praat hierover.

In de winter zet de boer zijn vee op stal en moet hij de mest door de regelgeving van de overheid de hele winter opslaan. Elke boer is blij met deze regel, want hij benut zijn mest nu veel beter dan vroeger. Nadeel is, dat in de mestopslag door de lange bewaring ammoniak ontstaat en zo in het milieu kan komen. Er zijn inmiddels steeds meer oplossingen om deze ammoniak op te vangen. Maar wanneer je nu het voorstel van de overheid ziet, krijgen deze nieuwe technische ontwikkelingen geen kans. Onbegrijpelijk.

Vloeibare ammoniak te gebruiken als accu voor een brandstofcel

Er zijn nu zelfs ontwikkelingen om vloeibare ammoniak te gebruiken als accu voor een brandstofcel. Alle problemen met opslag van elektriciteit zouden zo maar opgelost kunnen worden met ammoniak. Als je de ambities ziet van het bedrijf, dat nu de eerste machine heeft draaien op ammoniak, wordt dit misschien wel de nieuwe schone duurzame brandstof voor de toekomst.

Bij de natuurgebieden ligt dit anders. De beesten blijven in de winter lopen en dus ook poepen. Deze mest vormt geen ammoniak, want hij wordt niet opgeslagen zoals de boer zijn mest moet opslaan. De planten groeien niet in de winter en dus spoelt deze mest uit naar het grondwater. Dit is precies de reden, dat de boeren in de winter hun mest niet mogen uitrijden om uitspoeling tegen te gaan. Zo ook de explosieve groei van de ganzen met een grote hoop mest als gevolg. Dit verklaart ook waarom uit natuurgebieden stikstof uitspoelt.

Zou, als experiment, het niet veel beter zijn om in een natuurgebied geen veestapel te laten lopen en de ganzenpopulatie terug brengen naar het jaar 1970. Het natuurgebied zeker niet afgraven, maar de boeren een vergoeding geven, dat zij, net als zij vroeger, de bodem afplaggen. Dan meten wat het effect is. De mechanisatie ontwikkelt er een machine voor, zodat de kosten beheersbaar zijn. Uiteraard is eerst een basisbemesting van kalk noodzakelijk als reparatiebemesting. Blijven de natuurinstanties halsstarrig roepen het is de schuld van de stikstof, dan gaat zeker de meeste natuur verloren.

Natuurbeheerders, ga eens in contact met Eurofins, zodat jullie samen een plan maken om de bodem aan te passen aan de gewenste natuurdoelstellingen. De overheid kan beter geld steken in de aangepaste bemesting van de natuurgebieden, dan het uitkopen van boeren.

Zou u niet boos zijn als je onteigend wordt van je bedrijf, terwijl het probleem misschien wel veroorzaakt wordt door de instanties, die jouw onteigening teweeg brengen.

De schuld in de klompen van de boeren schuiven is gemakkelijk, maar hier zijn de problemen niet mee opgelost. Laat de vogels hun jongen op het boerenland groot brengen, dan zakken zij tenminste niet meer door hun pootjes door een calcium tekort.

██████████

Laag Zuthem.